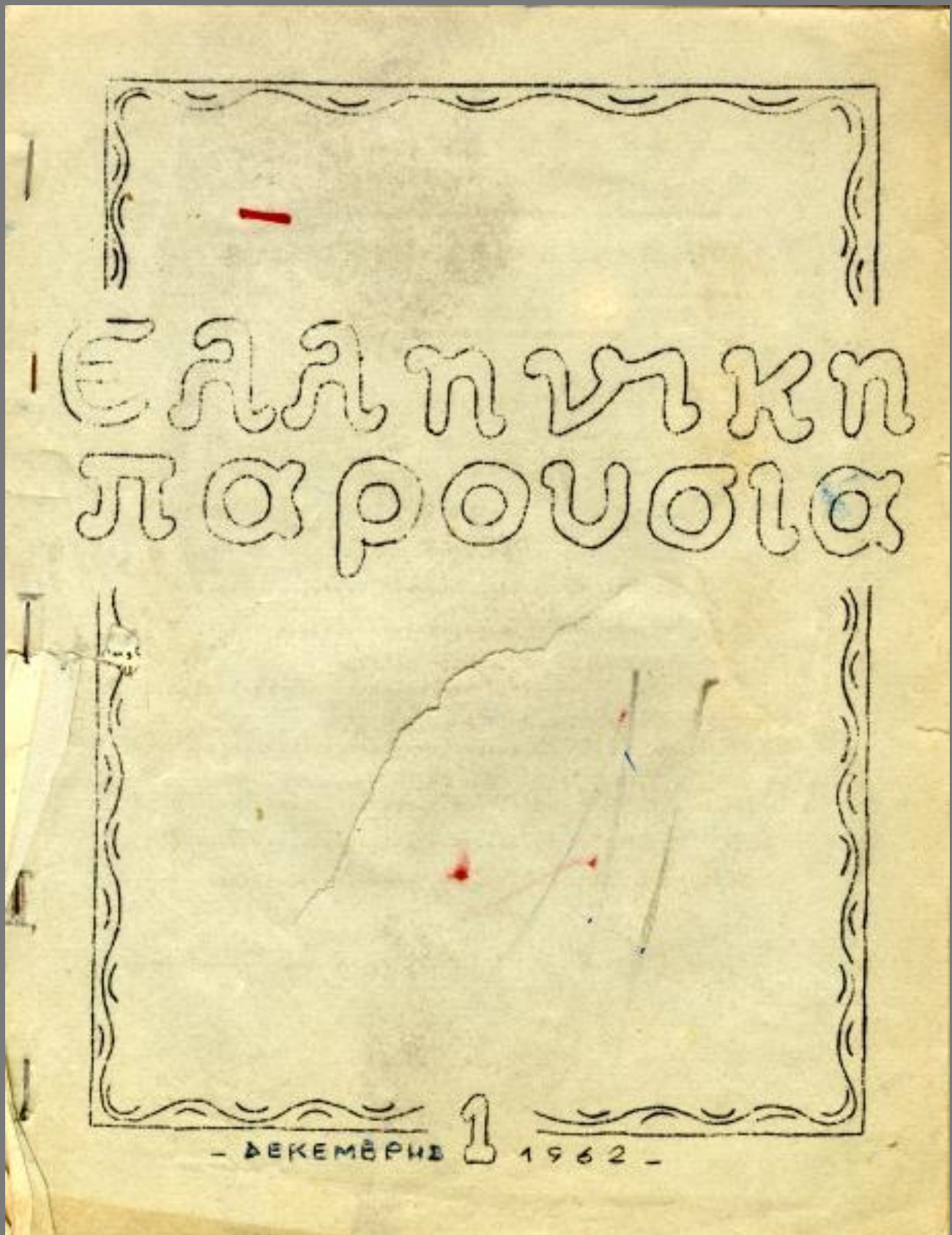

"Présence Hellénique" décembre 1962

source: <http://62.103.28.111/aski/rec.asp?id=32334>

PRESENCE HELLENIQUE

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Π. Ι. ΕΡΕΜΙΑΔΗΣ

ΕΥΝΤΑΞΕΤΑΙ ΑΙΟ ΕΓΓΕΑΜΕΑΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΠΙΛΑΒΑΔΩΝ

ΕΚΤΥΠΕΝΕΤΑΙ ΑΙΟ ΕΥΝΕΡΓΕΙΟ ΕΠΙΛΑΒΑΔΩΝ

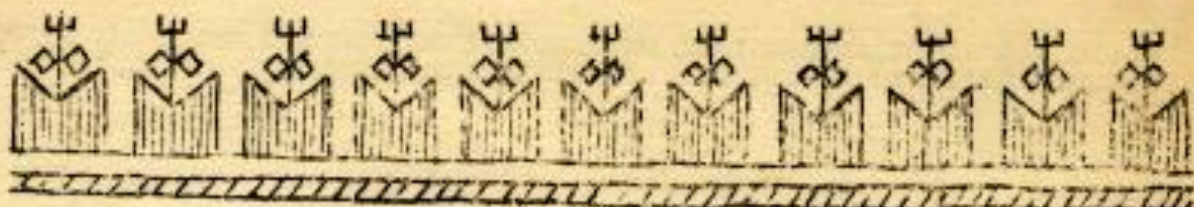
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑ

ΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΕΥΝΑΔΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΜΑΣ ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΠΑΡΟΥΣΙΑ.....	ΣΕΛ.	5
Η ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΥ ΜΑΣ ΠΕΡΑΣΕ.....		5
ΥΠΟΜΝΗΑ ΤΩΝ ΕΠΟΙΚΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛ. ΠΕΡΙΠΤΕΡΟΥ ΠΡΟΣ ΤΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ.....		7
ΝΕΑ ΑΙΟ ΤΟ ΕΛΛ. ΙΔΡΥΜΑ ΤΗΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ- ΕΡΑΕΩΣ - Δ. ΜΑΥΡΟΓΙΑΝΝΗ.....		8
ΠΡΟΜΠΛΑΘΕΙΑ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑΣ ΕΠΩΣ ΟΡΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΥΠΟΑΝΑΠΤΥΞΗΣ - Δ. ΑΡΓΥΡΙΑΔΟΥ.....		10
ΓΙΑ ΤΗΝ "ΝΑΕΚΤΡΑ" - Λ.		12
ΤΑ ΕΥΘΥΜΑ ΤΗΣ ΓΑΛΛ. ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑΣ - ΖΑΧΟΥ.....		14

ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΜΑΣ ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΠΑΡΟΥΣΙΑ.

Μιά παρουσία του σπουδαστικού κόσμου στο Παρίσι, που αυτή τη στιγμή ανέρχεται σε πεντακόσιους περίπου σπουδαστές και μετεκπαιδευμένους, κι αυτός ο σπουδαστικός κόσμος, για διαφόρους λόγους και για πολλά χρόνια, έμεινε μόνος στην τύχη του, χωρίς αμοιβαία γνωριμία κι επαφές, χωρίς κοινά ιδανικά και κοινές προσπάθειες, σ' όλη τη διάρκεια της παρουσίας του στο Παρίσι. Το πρώτο συμβεβηκό στοιχείο είναι η πνευματική συνομιλία. Από αυτή ξεκινάει η διάλεξη, η εφημερίδα, το περιοδικό.

Παράπλευρα στον τύπο του επίσημου Έλληνικού Κράτους και της Ελληνικής Παροικίας του Παρισιού, που από χρόνια διαθέτουν περισσότερα φύλλα και εφημερίδες, έρχονται σήμερα πεντακόσιοι Έλληνες σπουδαστές και βάζουν ένα ακόμη λιθάρι πνευματικής παρουσίας και προβολής της Ελλάδας στο εξωτερικό. Η εμφάνιση του περιοδικού μας είναι μία απάντηση.

Μιά απάντηση του σπουδαστικού κόσμου σε πρόσωπα και πράγματα. Σε κείνους που αναρωτιούνται που βρίσκονται σήμερα τα πνευματικά νειάτα, τί πιστεύουν, τί θέλουν, τί ελπίζουν, πώς αγωνίζονται. Κι ακόμα, τί δικαιολογεί την ομαυινή έξοδο απ' την Ελλάδα και τη φοίτηση στα ξένα Πανεπιστήμια. Απάντηση και στα πράγματα που προβληματίζουν το Έθνος μας: Προβλήματα εσωτερικά, αναφερόμενα στην παιδεία, στην οικονομία, στα κοινωνικά ζητήματα, στην ανάπτυξη του πολιτισμού μας. Προβλήματα διεθνή, αναφερόμενα στα ιδεολογικά ρεύματα, στην οικονομική και πνευματική συνεργασία ανάμεσα στα Έθνη.

Η εμφάνιση του περιοδικού μας είναι, ακόμα, μία πρόταση. Μιά πρόταση εύθετα σ' όσους πιστεύουν στην Ελλάδα σά μία πραγματικότητα που έχει ανάγκη να μελετηθεί, να αξιολογηθεί, να καταταχθεί και να αναπτυχθεί. Δεκάδες ένατοντάδες χρόνια τώρα Νεοέλληνες σκοπίζουν στα πνευματικά κέντρα της Δύσεως για μάθηση και ειδίκευση. Πλούσιοι χθές οι γεννήτορές μας σε πνευματικό φως. Ζητιάνοι σήμερα οι απόγονοί τους, περιφερόμαστε, ολόκληρα χρόνια στις σκοτεινές αίθουσες των ευρωπαϊκών πανεπιστημίων για να μάθουμε τί είπαν ο Όμηρος, ο Αριστοτέλης, ο Ιουστινιανός. Ξένοι έρχονται και σκάβουν να βρουν και να αναστυλώσουν τ' αρχαία μάρμαρα. Ξένοι διαβάζουν κι ερμηνεύουν την Ιστορία μας και τα πατρικά μας κείμενα. Και ξένοι ζητάνε να είπωθούν παιδιά, εκείνοι, των δικών μας γονιών...

Συνάδελφοι,

Όλοι μας αγαπάμε την Ελλάδα. Κι όλοι μας φιλοδοξούμε να δώσουμε τα νειάτα μας, την άκμή μας, τα πάντα, για να την αναμαρλώσουμε ξανά πνευματικά θριμψ, ξανά υλικά ευνατή. Τοῦτο όμως θά τό επιτύχουμε, όχι μέ απλά ρωμαντικά λόγια, αλλά μέ τή συνεχή μελέτη τής Ιστορίας μας και τής ελληνικής πραγματικότητας. Να γνωρίσουμε τήν πατρίδα μας, να θέσουμε τά προβλήματα και τά ξεδιονάνα κάτω από τό φως τής επιστήμης. Δίνοντας τά χέρια όλοι μας, ως σταθοῦμε ενωμένοι, αδελφωμένοι, στην πνευματική μας παρουσία στο Παρίσι. Καθένας από τόν κλάδο, τήν επιστήμη του, έχει κάτι να πει, κάτι να προτείνει, κάτι να παρατηρήσει. Το περιοδικό μας να γίνει τό κέντρο, ή γωνιά μας, ή

ἔστι καὶ νὰ μαζευόμεστε νὰ μιλήσουμε ἑλληνικὰ γιὰ τὴν Ἑλλάδα, ὅσο
κερνῶμε ἀπ' τὸ παρῖσι, καὶ ὅσο μᾶς χρειάζεται ἀκόμη νὰ κερνῶμε.

Η ΣΥΝΙΣΗ

Η ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΥ ΜΑΣ ΠΕΡΑΣΕ

Πρίν καταπιαστούμε με τὰ θέματα πού βγαίνουν μέσα από τή δράση και τή ζωή του Συλλόγου, θεωρούμε καθήκον μας, απ' τὸ πρῶτο κιόλας τεύχος τῆς "Ἑλληνικῆς Παρουσίας", νά εὐχηθοῦμε κάθε ἐπιτυχία στήν προσπάθεια αὐτή πού γίνεται ἀνάμεσα στους συναδέλφους γιὰ τὴν ἐκδοσὴ τοῦ περιοδικοῦ. Ἀκίζουμε κι εὐχόμεστε ἀκόμα νά ἐπιληρώσει μέχρι τέλος τοὺς σκοποὺς του και ν' ἀποτελέσει μαζί με τ' ἄλλα φοιτητικὰ ἔντυπα ἀκόμα ἓνα δημιουργικὸ θεσμό γιὰ τὰ ἑλληνικὰ νειώτα. Τοῦ εὐχόμεστε "καλὸ ξεκίνημα και κάθε τεύχος και καλύτερο".

Ἰμῶστε λίγες μέρες πρίν απ' τὴν ἐτήσια Γενικὴ μας Συνέλευση και ἀπὸ τὴ στήλη αὐτὴ τὴν ἐπιερωμένη στὸ Σύλλογο δὲ θεωροῦμε ἀσκοπο νά ἀναπτύξουμε γενικὰ τὴ δράση μας, τίς ἐκδηλώσεις μας, τὰ προβλήματα πού μπήκαν πέραι, καὶ ἄλλα πού ξεκίνησαν με τὴν ἀρχὴ τῆς καινούργιας πανεπιστημιακῆς χρονιάς.

Σὲ σύγκριση με τὰ χρόνια πού πέρασαν, θά μπορούσαμε νά κάνουμε ἀρκετὲς παρατηρήσεις, ἀκόμα και νά βγάλουμε συμπεράσματα, γενικὰ πάνω στὴ ζωή τοῦ Συλλόγου, στὴ ζωή μας, στὴν παρουσία μας ἐδῶ στὸ Παρίσι.

Πρῶτα - πρῶτα, ἦταν τὸ ζήτημα τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεών μας, σὰ φοιτητῶν, ἐδῶ στὸ Παρίσι. Ὅπως ξέρουμε ἄλλοι μας, τὸ ζήτημα αὐτὸ πῆρε τὴ λύση πού θέλαμε, τώρα και τόσα χρόνια. Και λέμε τόσα χρόνια, γιατί δὲν κρέπει νά ξεχνῶμε τὸ ἱστορικὸ του. Γιὰ τὸ ζήτημα αὐτὸ μέχρι τώρα εἶχαν γίνει πολλές, κ' πολλές συζητήσεις σχετικὰ με τὸν τρόπο ἀντιμετώπισης του, συνευριάσεις ἀπὸ τὰ συμβούλια κάθε χρονιάς, γιὰ μιὰ πιὸ ὀργανωμένη και ἐπίσημη προσπάθεια, κάμπολλες ἐπισκέψεις στὶς ἐδῶ ἑλληνικὲς ἀρχές, μαζὶ ἔμματα ὑπογραφῶν - τὸ τελευταῖο πέραι, ἔλασθε με τοὺς γαλλικοὺς φοιτητικοὺς ὀργανισμοὺς, και, τελευταῖο, τὸ ὑπόμνημα πού ἐπιδόθηκε στὸν Ἰσχυργὸ τῆς ἰατρικῆς κ. Κασσιμάτη.

Ἰστέρα ἀπὸ ὅλες αὐτὲς τίς ἐπανελημμένες ἐνέργειες μας και, τελικὰ, με πρωτοβοθλία τῶν Γαλλικῶν Ἀρχῶν, τὸ ζήτημα λύθηκε.

Στὸ ἴδιο ὑπόμνημα, τὸ δεύτερο μέρος τὸ ἀποτελοῦσαν τὰ προβλήματα τῶν συναδέλφων ἐνοίκων τοῦ ἑλληνικοῦ περικτέρου, και πού συντάχθηκε ἀπὸ τὴν ἐπιτροπὴ τους. Τὰ προβλήματα αὐτὰ ἔχουν μεγάλη σημασία γιὰ ἄλλους μας, γιατί ἀφοροῦν ἓνα σημαντικό μέρος συναδέλφων ἐδῶ στὸ Παρίσι.

Ἀπὸ τὴν περσινὴ χρονιά ὡστόσο, θά μπορούσαμε νά βγάλουμε ὀρισμένα πολύτιμα συμπεράσματα, πού εἶναι και μαθήματα γιὰ τὸ μέλλον. ἴ. χ., ἡ συντονισμένη και ἀρκετὰ ἀποσασιστικὴ στάση τῶν συναδέλφων ἐνοίκων και τῆς ἐπιτροπῆς τους στὸ τέλος τῆς χρονιάς, ἀπότρεψε τὴν καθιερωμένη, κάθε χρόνο, ἀδικη, παράλογη, και χωρίς καμμιά δικαιολογία αὐξηση τοῦ ἐνοικίου ἀπὸ τὴ διεύθυνση τοῦ περικτέρου.

Πολυταῦτα, στὸ ἑλληνικὸ περίπτερο, κολλὰ εἶναι τὰ προβλήματα πού παραμένουν ἔντυα και πού τὸ καθένα τους θά μας ἀπασχολήσει εἰδικὰ στὸ προσεχὲς μέλλον. Ἐξ ἄλλου, γι' αὐτὰ, ὅθ θά μπορούσαμε νά ἐπεκταθοῦμε περισσότερο, γιατί σὲ ἄλλη στήλη θά βρῆτε πιὸ πολλές λεπτομέρειες.

Ἐνα ἀκόμα ζήτημα πού ἐξετάστηκε πέραι, εἶναι ἐκεῖνο πού ἀφορᾷ εἰ-

δικά άρριετούς συναδέλφους και είναι τό ζήτημα τής διδακτορίας του τρίτου κύκλου. Ζητήθηκαν πληροφορίες και δόθηκε από τό Έγκυργείο ύπόσχεση για εξέταση του και για μελλοντική λύση.

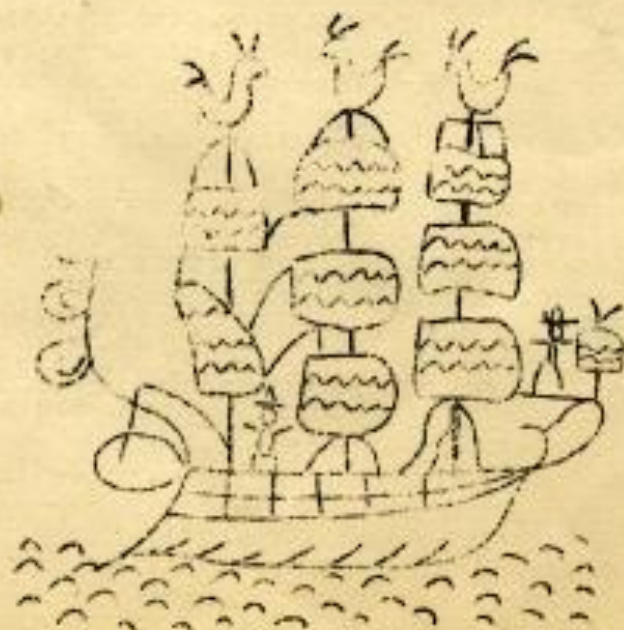
Στά συμπεράσματά μας θά πρέπει νά προσθέσουμε και τή διαπίστωση ότι ή συμμετοχή μας στις εκδηλώσεις που δείχνουν τό παρόν μας και που μās ενώνουν, έδω, μακριά άπ' τήν πατρίδα, ήταν μεγαλύτερη. Τά προβλήματα μας μπήκαν μέ αποφασιστικώτερο και πιο οργανωμένο τρόπο από ότι καλιότερα.

Έτσι που θά πρέπει νά υπογραμμίσουμε όπωσδήποτε είναι ή συνεργασία που επιτεύχθηκε ανάμεσα στους συναδέλφους του Έλληνικού Περιπτέρου και τό Δύλλογο. Συνεργασία που ή θετική της προσφορά μās άπόδειξε ότι, στό έξής, δεν μπορεί νά γίνει τίποτα χωρίς τή συντονισμένη και ένιαία αντιμετώπιση κάθε προβλήματος και τήν από κοινού ένωσανση των εκδηλώσεών μας.

Όπως βλέπουμε, λοιπόν, στην περσινή χρονιά, άρκετά προβλήματα τρωθή-θηκαν, πολλές ήταν οι εκδηλώσεις μας, που σημείωσαν έπιτυχία και βοή-θησαν τους σκοπούς μας. Δέ μένει παρά νά συνεχίσουμε μέ μεγαλύτερη ένταση αυτή τήν έπαφή ανάμεσά μας. 'Είς άλλου, χάρη στό Σινε-κλίμπ που ίδρυσε ό Δύλλογος, χάρη στην άπόχτηση του κεριοδικού τούτου, οι δυνα-τότητες που μās προσφέρονται είναι άσύγκριτα μεγαλύτερες.

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΡΩΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΕΠΙΟΥΛΕΤΩΝ ΙΑΡΙΕΙΩΝ

ΥΠΟΜΝΗΤΙΑ ΤΩΝ ΕΝΟΙΚΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΠΕΡΙΠΤΕΡΟΥ
ΠΡΟΣ ΤΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ

Παρίσι, 7/12/62.

Κύριε Διευθυντά,

Τό αντιπροσωπευτικό συμβούλιο τῶν ἐνοίκων τοῦ Ἑλληνικοῦ Περιπτερου ἐκφράζει τίς θερμές του εὐχές, καί ἐλπίζει ὅτι θά γεννηθεῖ μιὰ εὐεργετική καί ἐντιμη συνεργασία ἀνάμεσα στήν Διεύθυνση καί στούς ἐνοίκους, κατά τήν διάρκεια τοῦ σχολικοῦ ἔτους 1962-63, συνεργασία πού θά ἐξαπτηθεῖ ἀπό τήν ταχεῖα ἐπίλυση ὀρισμένων ἰδιαιτέρως ἐπιταχτικῶν προβλημάτων.

Στή διάρκεια τῆς πρώτης του συνεδριάσεως, τό Συμβούλιο ἀσχολήθηκε μέ τά προβλήματα τῆς ἐσωτερικῆς ὀργανώσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Περιπτερου, μέ τίς στεγαστικές συνθήκες τῶν ἐνοίκων καί μέ τά οικονομικά προβλήματα. Τό Συμβούλιο διαπίστωσε, ὅσον ἀφορᾷ τά παραπάνω, τά ἑξῆς:

- 1) ὅτι οἱ ἀπαιτήσεις τοῦ προηγουμένου Συμβουλίου δέν ἔτυχαν τελείας ἱκανοποιήσεως,
- 2) ὅτι τό πρόβλημα τῶν ἐνοίκων δέν ἔτυχε παρά μόνον μερικῆς λύσεως,
- 3) ὅτι δέν ἔγινε καμία συντήρηση τῶν δωματίων καί ὅτι δέν ἀντιμετωπίσθηκε ἡ ἀντικατάσταση τῶν ἐκίπλων,
- 4) ὅτι ἡ καθαριότης τοῦ κτιρίου ἐν γένει καί τῶν δωματίων ἰδιαιτέρως δέν εἶναι ἱκανοποιητική καί αὐτό λόγω ἀνεπαρκείας προσωπικοῦ.

Γι' αὐτό, τό Συμβούλιο εἶναι ἀναγκασμένο νά ζητήσῃ ἀπό τή Διεύθυνση νά λάβῃ ὑπ' ὄψη τῆς τά αἰτήματά του τά ἀναφερόμενα στό κάτωθι:

- 1.- Τήν μείωση τοῦ μισθώματος τῶν ἐνοίκων συμφώνως πρός τήν ἀπόφαση τοῦ Υπουργείου Παιδείας καί Θρησκευμάτων, καί τήν ἐξίσωση τῶν ἐνοικίων τῶν ζευγῶν μέ τήν τιμήν τῶν δωματίων μέ δύο κρεβάτια.
- 2.- Τήν ἀλλαγῆ τῶν σεντονιῶν μιὰ φορά τήν ἐβδομάδα.
- 3.- Τήν γενικήν καθαριότητα τοῦ Περιπτερου καί πιδ εἰδικά τήν ἀνανέωση τῶν ἐλαιοχρωματισμῶν τῶν δωματίων πού δέν ἔτυχαν ἀπό πολλοῦ καιροῦ ἤδη βαφῆς καί τήν εἰς τό μέλλον συντήρησή των ἀνά δύο ἔτη.
- 4.- Τόν καθαρισμόν ἀπό τίς καθαρίστριες τήν Τετάρτη καί τίς ἄλλες ἐργάσιμες ἡμέρες.
- 5.- Τήν ἀνανέωση τῆς ἐπιπλώσεως τῶν δωματίων σύμφωνα μέ τίς ἐπιταχτικές ἀνάγκες τῶν ἐνοίκων.
- 6.- Τήν παράταση τῶν ὁρῶν λειτουργίας τοῦ θηρωρίου καί τῆς βιβλιομέχοι τοῦ μεσονυχτίου.
- 7.- Τόν ἔλεγχο ἀπό τό Συμβούλιο τῶν αἰτήσεων εἰσδοχῆς εἰς τό Ἑλληνικό Περιπτερο καί τοῦ πρωτοκόλλου τῶν αἰτήσεων ἀπό τό Συμβούλιο.
- 8.- Τήν μείωση τῆς τιμῆς τοῦ τηλεφωνικοῦ κέρματος σέ 0,40 Ν.Φ.
- 9.- Τό Συμβούλιο ζητεῖ ἐπίσης ὅπως ἡ σύζυγος τοῦ Διευθυντοῦ σταματήσῃ νά ἀναμιγνύεται στίς ὑποθέσεις πού ἀνάγονται στήν ἀρμοδιότητα τῆς Διευθύνσεως καί τήν λειτουργίαν τοῦ Περιπτερου.
- 10.- Τόν εἰς τό μέλλον διαχωρισμόν τοῦ λογαριασμοῦ τοῦ προσωπικοῦ τηλεφώνου τῆς Διευθύνσεως ἀπό τούς καὶ ἑαυτούς λογαριασμούς τοῦ Περιπτερου.
- 11.- Ἀπαιτεῖ, τέλος, ὅπως ἐκκενωθεῖ τά δωμάτια τά ὅποια κρατοῦν ἀπό ἔτους οἱ ξένες πρός τό Περιπτερο κοπέλλες, ὑπ' ὅποιαν ἰδιότητα καί ἐν ἔχουν αὐταί δηλωθῇ.

Ὁ Πρόεδρος: Π. Οἰκονομόπουλος
Τά Μέλη: Α. Διαρόπουλος
Ι. Ἀργυριάδου
Δ. Καυρήγιαννης
Ρ. Σεμιάγκ.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος: Α. Κογκέτωφ
Ὁ Γραμματεὺς: Γ. ντέ Πρέ.

Ωπως κάθε χρόνο, έτσι και φέτος στις 15 του Νοέμβρη συγκεντρώθηκαν οι ένοικοι του Ελληνικού Ιδρύματος και έγινε λογοδοσία της περσινής Επιτροπής και εκλογές για την Επιτροπή αυτής της χρονιάς. Πρόεδρος της Επιτροπής εξέλεγη ο συνάδελφος Οικονομολόγος, αντιπρόεδρος ο συν. Κωγκέτσωφ, γραμματέας ο συν. Ντέ Πρέ, μέλη οι συν. Αργυριάδης, Κακουρέτος, Διαρόπουλος, Μαυρογιαννης, και Σερπάγκ.

Στη γεν. Συνέλευση, όπου μίλησαν διάφοροι συν. για να θέσουν τα προβλήματα που απασχολούν τους ένοικους, επικράτησε ένα πνεύμα μαχητικότητας και ανανεώσεως. Όλοι οι ένοικοι αξίωσαν να τεθούν έκτακτα στη διεύθυνση τα ζητήματα που από άλλους χρόνια δεν μπόρεσαν να βρουν τη λύση τους. Τέτοια προβλήματα είναι η ύκαρξη πρωτοκόλλου για την καταγραφή των αιτήσεων εισόδου των σπουδαστών, γιατί πολλές φορές η είσοδος δεν γίνεται με κριτήρια χρονικής προτεραιότητας. Ακολούθως το ζήτημα των υπερβολικών ενοικίων (110 Ν.Φ. για τα μόνα δωμάτια και 205 Ν.Φ. για τα ζεύγη). Πράγματι, τα ένοικια στο "Ελλ. Ίδρυμα, είναι τα πιο ύψηλα σε σύγκριση με όλα τα άλλα Περλιπτερα, εκτός από το Περλιπτερο της Βραζιλίας (120 Ν.Φ.), όπου όμως παρέχονται όλες οι σύγχρονες ανέσεις διαβιώσεως. Ακόμη, προβλήματα ζωτικά όπως ο έμπλουτισμός και η λειτουργία της βιβλιοθήκης του Ίδρύματος, που επί άλλους χρόνια μένει κλειστή, χωρίς ανανέωση των βιβλίων και η ανανέωση των εκδόσεων των δωμάτων που είναι τα ίδια από 30 περίπου χρόνια.

Η Επιτροπή προσορικά και με υπόμνημα έθεσε τα ζητήματα αυτά στη Διεύθυνση. Δυστυχώς, μόνο τα ζητήματα της βιβλιοθήκης και της σάντα χρόνου ανανεώσεως του ύλικού έγιναν δεκτά. Η Διεύθυνση άρνήθηκε να επιλύσει τα ύλοιπια.

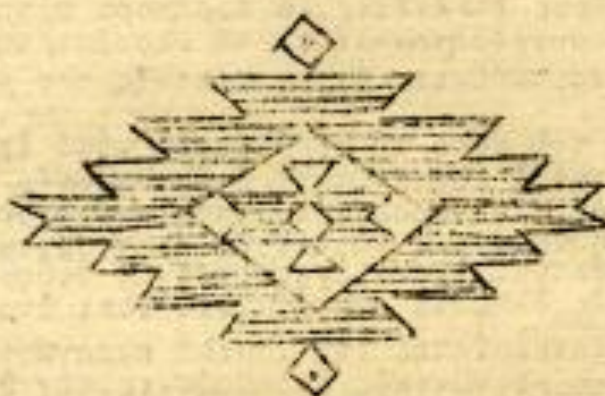
Τό θέμα όμως "Ελληνικόν Ίδρυμα της Πανεπιστημιούπολεως" είναι χρόνια και δεν λύνεται μέσα σε ένα χρόνο και από μία Επιτροπή. Στην

πραγματικότητα, δύο είναι οι αίτιες που τό "Ελλ. Ίδρυμα καθυστερεί άπέναντι στάλοιπύ περίπτερα. Πρώτο άφθου άνηγέρθη, τό 1932, οδδέποτε έλαβε οικονομική ενίσχυση από γαλλικής ή ελληνικής πλευράς, καθόσο γνωρίζουμε. Και χωρίς ενίσχυση, είναι δύσκολο ένα περίπτερο να ανταποκριθεί στις ύλικές ανάγκες και σε μία γενικότερη πνευματική προβολή ανάμεσα ύτ ύλα περίπτερα της πανεπιστημιούπολεως. Προθυκούργο ύτκούργοι, βουλευτές περνούσαν διαρκώς από τό Παρίσι. Κανείς όμως δε σκεύτηκε να έξετάσει τά προβλήματα του "Ελλ. Ίδρύματος, που επί τριάντα χρόνια στεγάζει τους νέους επιστήμονες που στέλνει ή Ελλάδα στο Παρίσι. Και γι' αυτήν την παράλειψη δεν είναι άμοιρη εδθωνών ή Διεύθυνση που δώδεκα χρόνια παρουσίας της στο Ίδρυμα δεν έφεραν καμιά μεταβολή προς τό καλύτερο και καμιά προβολή του πνευματικού αυτού κέντρου της Ελλάδας στο Παρίσι.

Από την άλλη μεριά ένα έκτακτικό και έκκαιρο ζήτημα είναι ή διαδοχή στη Διεύθυνση. Η συμβατική θητεία του Διευθυντού Κ. Φουντουκίδου άγγει φέτος λόγω όρίου ηλικίας. Είναι ανάγκη λοιπόν να προετοιμασθή ο διάδοχός του, που πρέπει να είναι νέος, δραστήριος και μορφωμένος. Γιατί ή Διεύθυνση σε ένα περίπτερο της Πανεπιστημιούπολεως δεν είναι άσκηση επαγγέλματος, αλλά ένα λειτουργήμα που προσφέρεται σε άξιους πνευματικούς εργάτες. Δ.ς μή ξεχνάμε ότι πρώτοι Διευθυντές που άφισαν

δριστη εργασία υπήρξαν, ὁ μετέπειτα καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Διονύσιος Ζακυνθινός καὶ ὁ κ. Γ. Λευριδάκης, καθηγητὴς στὴ Σοφὸν. Ἐῶλα τὰ περίπτερα οἱ Διευθυντές εἶναι, τουλάχιστο Διδάκτορες ἢ καθηγητὴς ἀνωτάτων ἱερῶν. Ἀυτὴ τῆ φορὰ, γενικὴ εἶναι, ἡ ἀξίωση ὁ διάδοχος τῆς παλαιῆς Διευθύνσεως, ἐκτός ἀπὸ τὰ πνευματικὰ καὶ ἠθικὰ του προσόντα, νὰ εἶναι νέος δραστήριος, ἐμπνευσμένος καὶ νὰ προέρχεται ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα ὅπως οἱ δύο πρῶτοι Διευθύνται, γιὰ νὰ κατέχει τὰ εὐλόγητα Ἑλληνικὰ προβλήματα καὶ ἀπασχολῶν τοὺς νέους στὴν πατρίδα καὶ τοὺς νέους καὶ ἔρχονται ἔξω γιὰ νὰ μορφωθῶν. Φυσικὰ, ἐκτός ἀπὸ τὸ ἐπίσημο Κράτος, ἡ Ἑλληνικὴ κοινότητα τῶν Παρισίων καὶ οἱ Ἑλληνες σπουδαστές, πρέπει νὰ ἐκφέρουν γνώμη καὶ νὰ θῶν τοῦ νέου Διευθυντοῦ.

Διονύσιος ΜΑΥΡΟΓΙΑΝΝΗΣ

ΑΓΓΕΛΙΕΣ

Ἡ ΕΛΛΗΝ. ΠΑΡΟΥΣΙΑ θεωρεῖ ἀπόλυτα ἀναγκαῖα μιὰ στήλη καὶ νὰ ἐκυκρετῶν τίς πρακτικὰς ἀνάγκας τῆς καθημερινῆς ζωῆς τῶν ἀναδελφῶν.

ΣΤΕΑΝΕΤΕ ΜΑΣ ΑΓΓΕΛΙΕΣ

ὅταν ψάχνετε νὰ βρεῖτε διαμέτιον
ὅταν θέλετε ν' ἀνταλλάξετε διαμέτιον
ὅταν φεύγετε ἀφήνοντας διαμέτιον

ΠΟΤΕ ΟΤΑΝ ΦΕΥΓΕΤΕ ΜΗΝ ΑΦΗΝΕΤΕ ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΤΟ ΔΩΜΑΤΙΟ ΣΑΣ
ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΙ ΠΟΥ ΔΕΝ ΞΗΠΕΡΑΣΑΝ ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΗΣ ΣΤΕΓΗΣ

ΣΤΕΑΝΕΤΕ ΜΑΣ ΑΓΓΕΛΙΕΣ

ὅταν ἔχετε βιβλία γιὰ κούλημα
ὄλικὸ γιὰ κούλημα
βιβλία ἢ ὄλικὸ γιὰ ἀνταλλαγὴ
ὅταν μπορείτε νὰ διαθέσετε στοὺς καινούριους
συναδέλφους βιβλία ἢ ὄλικὸ καὶ δέ σᾶς
χρειάζεται κιὰ.....

ΠΡΟΒΛΗΘΕΙΑ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΣ ΕΝΟΣ ΟΡΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΥΠΟΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

Τὸ φαινόμενο τῆς Ὑποανάπτυξης εἶναι ἕνα ἀπὸ κείνα ποὺ κρέ-
κει νὰ προβληματίξουν τὸ σύγχρονο ἄνθρωπο, τόσο λόγω τῆς ἐν-
τύτητας ὅσο καὶ τῶν ἐπιπτώσεών του. Οἱ στατιστικὲς τοῦ ΟΗΕ,
δείχνουν ὅτι τὰ δύο τρίτα τῆς ἀνθρώπινης κίνησης ἀπὸ τὰ
ἀποταξιατάτου, τὴν οἰκονομικὴ καθυστέρηση, τὴν πολιτικὴ ἐ-
ξάρτηση καὶ τὴν κοινωνικὴ ἀναριμότητα, σὲ τρέκο ποὺ νὰ βρίσκεται δι-
χασμένος ὁ σύγχρονος κόσμος, σὲ μιά μικρὴ μερίδα προτεραιοῶν χωρῶν
καὶ σὲ μιά ἄλλη τεράστια μερίδα ἀνομοιογενῆ καὶ ἐτερόκλητη ποὺ κά-
σχει ἀπὸ κάθε εἴδους ἐλλείψεις. Τὸ κερήγορο εἶναι τὸ ὅτι ἡ διεθνὴς
κοινὴ γνώμη ἔχει συνειδητοποιήσῃ τὴ σπουδαιότητα τοῦ προβλήματος,
καὶ πᾶρα πολλὰ προσκᾶθειες ἀντιμετώπισης τοῦ εἶναι στὸ στάδιο τῆς
πραγματοποίησης.

Μιά ἐνδειξὴ τοῦ πόσο τὰ προβλήματα αὐτὰ ἔχουν ἀσχολλησῃ τὴν
ἐποχὴ μας εἶναι καὶ ἡ κλουσιώτατη βιβλιογραφία ποὺ μαζεύτηκε γύρω σ'
αὐτὰ. Κοινωνιολόγοι, οἰκονομολόγοι, ἱστορικοὶ, ἔχουν στραφῃ πρὸς αὐτὰ
τὰ θέματα καὶ προσπαθώντας νὰ δώσουν ἕνα ὄρισμό στὴν κατάσταση ποὺ
ὀνομάζουμε ὑποανάπτυξη, ἔχουν ἀναφερθεῖ σὲ διάφορα κριτήρια ποὺ τίς
περισσότερες φορές ἄλλωστε συγκρίτουν. Ὅλοι ἀναφέρουν σὰ δείχτες τὴν
ἐλλείψη ἐκβιομηχανοποίησης, τὴ χαμηλὴ παραγωγικότητα τῆς γεωργίας,
τίς καθυστερημένες κοινωνικὲς διαρθρώσεις, τὴν ἐλλείψη δημογραφικῆς
ἰσορροκίας, τὴν ἀνεργία. Ὅμως θὰ μπορούσαμε νὰ παρατηρήσουμε ὅτι ὅλα
αὐτὰ δὲν ἀποτελοῦν παρά διαφορετικὲς πλευρὲς τοῦ ἴδιου φαινομένου,
ποὺ ὅμως ἔχει μιά ὑπόσταση (ἰδιόνομη καὶ ποὺ μπορεῖ νὰ ἀρχαί ἔστω
κι ἂν μερικὲς ἀπὸ τίς ἐκδηλώσεις τοῦ ἐξαφανιστοῦν-κ.χ. ἡ πρόοδος ποὺ
ἔγινε τὰ τελευταία χρόνια στὴν τομῆα τῆς ἱατρικῆς κερθάλψης, σὲ ὠ-
ρισμένες ὑποανάπτυκτες χώρες, μείωσε τὴ θνησιμότητα χωρὶς ὅμως νὰ ἀδ-
λοιώσει βασικά τὰ δεδωμένα τοῦ προβλήματος. Γι' αὐτὸ ἡ ἐξεργασία ἑ-
νὸς ὀρισμοῦ ἴγενικοῦ, ἔστω κι ὡς ἕνα σημεῖο ἀφηρημένου, φαίνεται χρή-
σιμη στὸ νὰ ἔχουμε μιά γενικὴ ὀντισλήψη τοῦ φαινομένου.

Ὁ χαρακτηρισμὸς τῆς ὑποανάπτυξης σὰ "ψαῦλου κύκλου" ποὺ ἔχει τε-
λευταία ἐκικρατήσῃ στὴν κοινωνιολογικὴ καὶ οἰκονομικὴ ὀρολογία φαί-
νεται νὰ ἱκανοποιεῖ, ὡς ἕνα σημεῖο, αὐτὴ τὴν ἀνάγκη. Πράγματι, χαρακτη-
ρίζοντας τὴν ὑποανάπτυξη σὰν ἕνα ψαῦλο κύκλο, τονίζουμε τὴν ἐκρηξί-
νός φαινομένου "κυκλικῶ" καὶ "ἀθροιστικῶ" ὅκου κάθε ἀρνητικὸς πα-
ράγοντας θεωρεῖται συγχρόνως αἷτιο καὶ ἀποτέλεσμα ἄλλων ἀρνητικῶν
παράγοντων, καὶ ὅκου ἡ ἀλληλεπίδραση τῶν δυνάμεων ποὺ ἐνεργοῦν φέρνει
τὴ χειροτέρευση, μὴ κατάσταση ποὺ στὴν προκειμένη περίπτωση εἶναι
ἡ κατάσταση τῆς ἀθλιότητας. Θὰ μπορούσαμε νὰ δώσουμε κιὸ συγκεκριμέ-
να αὐτὰ ποὺ εἶ- με νὰ κοῦμε μὲ ἕνα παράδειγμα σὲ κλίμακα ὀκοκειμένου:

1. Karsmar Nuzkse «Problems of capital formation in Under-de-
veloped Countries» Oxford 1953.

Ένας άνθρωπος υποσιτισμένος, έχει μικρή απόδοσι εργασίας, ή όποια σημαίνει χαμηλό εισόδημα. Έρα διείωνησι της κατάστασως του υποσιτισμού. Βλέπουμε ότι ή φτώχεια και ό υποσιτισμός δένονται κατά

τέτοις τρόπον και είναι συγχρόνως κάθε ένα, αίτιο και αποτέλεσμα του άλλου. Στην κλίμακα μιας χώρας θά μπορούσαμε νά ποθμε κατά την ίδια αντίληψη ότι ή φτώχεια παρασέρνει όλο και μεγαλύτερη άθλιότητα.

Η παραδοχή ενός τέτοιου όρισμού έχει σάν θετικό αποτέλεσμα την εγκράτεια της αντίληψις ότι ή υποανάπτυξη είναι μία κατάσταση άδρανής και στατική, ή αν θέλουμε νά εκφράσουμε ποιά σχηματικά μία ίσοροπία μέσα στην άθλιότητα και δυναμική αντίληψι του φαινομένου και δείχνει πως έχουμε νά κάνουμε μέ μία κίνηση πώ τείν, όχι άλλως στην διαίωσις αλλά και στην χειροτέρευση μιας καταστάσεως εφ' όσον, ή ίδιες δυνάμεις θά την εκπνείουν. Η προσκάνεια νά βρούμε έναν σωστό όρισμό δέν πρέπει νά θεωρηθί σάν ένας αυστηρισμός στείρος άκαγορευμένος από την εκιθυρία νά καιούμε μέ τίς λέξεις, ενώ βασικά προβλήματα πολιτικώς κατά της υποανάπτξεως μένουν άλυτα. Αντιθέτως εκείνο κυρίως που άκασολει όσους ενδιαφέρονται μέ αυτά τά θέματα είναι ή εύρεση μιας θεραπευτικής ή ενός τρόπου νά ξεφύγουμε από τό φαύλο κύκλο της υποανάπτξεως. Αλλά και ή θεραπευτική δέν μπορεί νά εφαρμοστεί πριν γίνει διάγνωση. Ηδη στην προκειμένη περιπτώσι ή έκεξεργασία του όρισμού που έγινε παρά πάνω άφινε νά διαφανούν μερικά βασικά προβλήματα, πρακτικώς και σημασιως.

Πρώτον ή διαπίστωση ότι ή υποανάπτυξη τείνει από μόνη της όχι άλλως σε μία διαίωσις αλλά εκί πλέον σε μία χειροτέρευση δείχνει πως εκεί που είναι ή ανάγκη μιας αντίδράσεως ενάντια στί ρεύμα που παρασέρνει πριν άκόρη εκεραστούν άρισμένα όρια, πέρα από τά όποια ή δυνατότητα ίσως είναι πολύ μειωμένη.

Δεύτερον ή πίστη στην ύπαρξη μιας κινήσεως εξέλικτικίης προς μία κατεύθυνση, βασικά αντίθετα στην κλασική αντίληψη της υπάρξεως σταθερής ίσοροπίας δείχνει την ανεπάρκεια της κλασικής θεωρίας σάν εργασία διερευνησε των προβλημάτων της υποανάπτξεως, πολύ δε περισσότερο την ανεπάρκεια της κλασικής πολιτικής που θά απέκλειε κάθε προσκάνεια άναμίξεως στη φυσική εξέλιξη των πραγμάτων, εφ' όσον γι αυτήν οι κοινωνίες δείχνουν έστω και μέ διακυμάνσεις προς μία κατάσταση ίσοροπίας, ή όποια είναι και ή καλύτερη δυνατή.

Τέλος τό γεγονός ότι δεχόμαστε ότι άρισμένες δυνάμεις βροθν κατά τόν άλφα ή βήτα τρόπο δέν μπορούμε νά βρούμε από την κατάσταση της υποανάπτξεως άνοίγει τό δρόμο γιά μία προσκάνεια διαγνώσεως του κατ άρχήν και καταπολεμησεως σε ένα δεύτερο στάδιο.

Όλες αυτές οι προοπτικές γιά έρευνα γόρω από τά προβλήματα της υποανάπτξεως έχουν μία πλευρά ενδιαφέρουσα και λόγω της έικαιρότητας αλλά και ίδίως λόγω της πρακτικής σημασίας. Και αυτό ίσχυει ίδίως γιά μία χώρα που, θέλουμε δέν θέλουμε βρίσκεται άκόμη αιχμαλωτη μέσα στην άθροιστική και κυκλική κίνηση που άναφέραμε πρό ήλίγου και που συγχρόνως είναι στί πρόθυρα της άναμέτρησε με χώρες που έχουν ήδη από καιρό ξεφύγει από αυτό τό στάδιο.

Δανάη ΑΡΓΥΡΙΑΔΟΥ

2. Ecole Suédoise Wicksellie «Théorie du mouvement cumulatif»

Ως και λοιπές εβδομάδες περνάει, με μεγάλη επιτυχία, σε
 δύο κεντρικές σάλλες του Παρισίου το τελευταίο φιλμ του
 μεγάλης άκρογιάνης "Ηλέκτρα". Είναι μία κατηγορία τό γε-
 γονός ότι, έστω και ένα ελληνικό φιλμ ποιότητας, βγαίνει
 από τα σύνορα της χώρας μας, κάνοντας με την έξια του μι-
 α τέτοια σταδιοδρομία. Προσχηματικά, γραφτημαν και είκώθη-
 καν πολλά κι έν σταθεύμε στις διάφορες κριτικές, δέ μο-
 ρούμε παρά νά τις καρδεχτούμε σάν "εωστές". "Ομορες φιλμ... Πραγ-
 ματικός κινηματογράφος... Αυνατή κίνηση κλπ. Συμφωνούμε. Ας μας
 δείτρακή μόνο νά σταθεύμε λιγάκι στην πλευρά "τραγωδία", κάποιες
 παρατηρήσεις - έρωτήματα που ές θεωρηθούν σάν μία πρόθεση συζη-
 τησης, έσω έδω την κινηματογραφική έξια της ταινίας.

Ομοιά, ή πρόθεση του Η. Κακογιάννη δέν ήταν - δέν θάπρεκε νά ή-
 ταν ή άλλη "κινηματογράφηση" του έργου του Δύρικίδη. Οι δηλώσεις
 που έκανε πριν και μετά τό φιλμ τό δείχνω φανερά. Έξ άλλου, πολ-
 λά από τά στοιχεία του φιλμ, όπως ο χώρος που διαλέχτηκε για τό
 γύρισμα, ή αντίληψη για τό ντύσιμο και τά πρόσωπα του χορού κι άλ-
 λα, δείχνουν μία προσπάθεια νά μείνη συνεπής σ' αυτές τις δηλώσεις,
 στην άρχική του σύλληψη για την ταινία. Ουδόμαστε όμως μήπως τό
 πράγμα σταμάτησε έκει. Και νά γιατί.

Ο Κακογιάννης έκολούθησε πιστά τό κείμενο του Δύρικίδη. Άρνούσε
 όμως αυτό - όσο καλά κι έν ήταν δυνατό νά γίνει - για νά ένσπρω-
 θή και πάλι "μιά Ηλέκτρα" και μάλιστα στον κινηματογράφο; Τό πιασ-
 τικό πιά έρώτημα κάθε κινηματογραφικής προσαρμογής, που έδω όμως
 παρουσιάζεται χωρίς τή συνηθειμένη "ελαστικότητα", άκριβως γιατί
 πρσιδύματα μεροσιά σέ κάτι που είναι παραπάνω από ένα μνημετό
 της λογοτεχνίας. Ιρόνειται για την τραγωδία. Άλλά ές πάρουμε τά
 πράγματα με κάποιον σειρά.

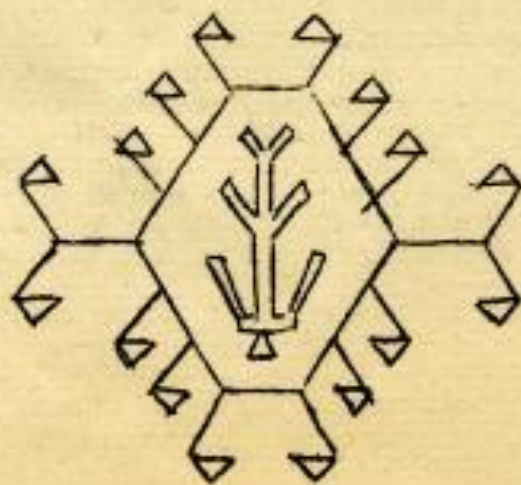
Τό έργο του Δύρικίδη, είναι άλήθεια, έχει τις περισσότερες "κινη-
 ματογραφικές έωστές" σέ σχέση με τις δύο προγενέστερες τραγωδίες
 πάνω στό ίδιο θέμα, δηλαδή τις "Αποφύρες" του Τισχύλου και την "Η-
 λιάκος" του Σοφοκλή. Αι τρεις όμως υπάρχουν μέσα στό ίδιο έργο μέ-
 ρη που θά μπορούσαν νά θεωρηθούν σάν "άντικινηματογραφικά". Όμως
 δέν είναι αυτό τό θέμα. Ας μήν ξεχνάμε ότι ή "Ηλέκτρα" σάν πρόσω-
 νο μας έρχεται από τό Όμηρο και οι τρεις τραγικοί δέν έκαναν κι
 αυτοί παρά μία "προσαρμογή" του βασικού μύθου, με μικρότερες ή με-
 γαλύτερες αλλαγές. Πέρα όμως από αυτή την πλευρά του "θέματος" ύ-
 πέρχει βέβαια κ'ά τ ι έ λ λ ο που διατρέχει σά ρεύμα τά τρία
 έργα, δίνοντάς τους σανάμα την αυτότέλειά τους μέσα στην τέχνη.
 Αυτό τό "κάτι άλλο" είναι ή βαθύτερη ουσία της τραγωδίας σάν σύλ-
 ληθηκαί σάν είδος μόνον ελληνικό. Ο Δύρικίδης μάλιστα μας παρου-
 σιάζεται (γενικά κι όχι μόνον στον άφορμό την "Ηλέκτρα") σάν ο
 πιο πολύ, από τους τρεις, δεμένος και με τό αναλλοίωτο εκείνο στοι-
 χείο που "όρα" παράλληλα προς τό λόγο μέσα στην τραγωδία: τό πά-
 ρος της ελληνικής φύσης.

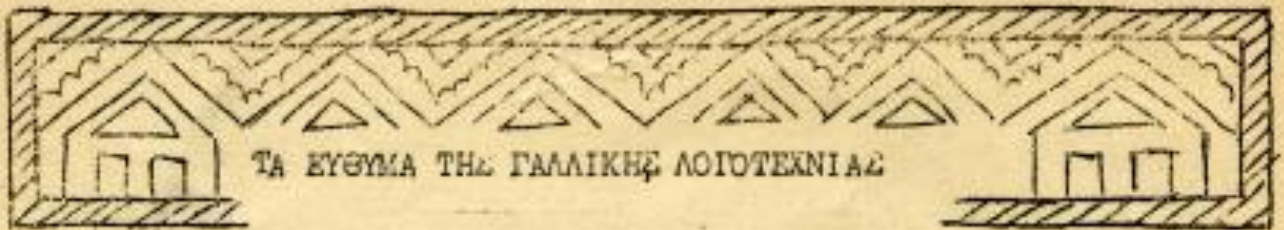
Όπως λοιπόν για τους τραγικούς ο μύθος δέν ήταν παρά ο "καμβός"
 για νά μας μεταδέσουν τή δική του ο καθένας "αίσθηση" της τραγω-
 δίας, κατά τον ίδιο τρόπο και τώρα θά πρέπει νά σταθεύμε πάνω στό
 άρχαιο κείμενο σέ περίπτωση κινηματογραφικής προσαρμογής του. Για-
 τί, όσο και νά τό θέλουμε, δέ θά μπορούσαμε πρώτα-πρώτα ούτε στό έ-
 λάχιστο νά στηριχτούμε στό μεγαλειό του λόγου (δέν τό σηκώνει ο

κινηματογράφος) κι έπειτα γιατί είναι γνωστό πόσο διαφορετικά είναι το στήσιμο και η λειτουργία ενός "έπεισοδίου" από το ύψιστο στον κινηματογράφο, έστω και αν τα γεγονότα που το συνθέτουν είναι ίδια. Γιαυτό το πνεύμα μας φάνηκαν ισχυρά πολλά σημεία από το έργο του Κακογιάννη. Ισχυρά για λόγους άβασάνιστης ζωής "προσαρμογής" και υπερβολικής προσήλωσης στο κείμενο, προσήλωσης πραγματικά άκατανόητης. Από συγκεκριμένα, για να πούμε ένα παράδειγμα, μας ξένισε, μας φάνηκε ευχρή ή σκηνή του στεφάνωματος του "Ορέστη από την Ήλέκτρα" όταν αυτός επιστρέφει νικητής, έχοντας σκοτώσει τον Αίγισθο. Βέβαια έτσι βέβαια τή σκηνή ο Εύοικίδης. Όμως το αντίστοιχο κομμάτι (Σύρ. "Ήλέκτρα" στίχ. 880-885) λειτουργεί θαυμάσια μέσα στο έργο, εκφράζει άδολα τή αναμενόμενη εκδήλωση και τή οικαίωση του πάθους της Ήλέκτρας μπροστά στο γεγονός της εκδίκασης που πάθησε με τή χέρι του άδερφού της. Στόν κινηματογράφο βέβαια οέ γινότανε να μεταφέρουμε τό λόγο αυτό όπως είναι στήν τραγωδία· έξ άλλου και να τό κάναμε δέν οά λειτουργούσε ο λόγος με τόν ίδιο τρόπο. Έδω χρειάζεται τό χέρι του σκηνοθέτη που ο αναλλάσει τή οεδομένη "κατάσταση" με τά έκφραστικά μέσα της τέχνης του. Για να συνεχίσουμε τό παράδειγμα ή Ήλέκτρα, έμέσως μετά τόν άδελφό της, στεφανώνει τόν σύντροφό του λέγοντας: "Πέος και σύ Πυλάδη". Ο Εύοικίδης εκφράζεται με τέσσερις στίχους ολο κάθος και δύναμη (Σύρ. "Ήλέκτρα" 886-889) που οέ κάνουν να νιώσεις τό βάθος της πράξης της Ήλέκτρας, στήν κινηματογραφική προσαρμογή όμως αυτό τό στεφάνωμα του Πυλάδη έτσι όπως δόθηκε, καταντάει κωμικό. Τι έπρεπε να γίνει; Δέ μπορεί να οοθεί λύση, έτσι, απλά. Όμως νομίζουμε ότι οέ περιπτώσεις σαν αυτές τό μέλημα κρέπει να είναι να οωθεί ή ουσία και να δικαιωθεί με τήν εικόνα ή "λειτουργία" του λόγου. Υπήρξαν όμως σημεία που ο Κακογιάννης άγγιξε πραγματικά τήν ουσία της τραγωδίας, δυστυχώς όμως είναι πολύ λίγα. Σέν τελειώτερο δείγμα μπορούμε να αναφέρουμε τό κλάνο του τέλους. Τό σπέρσιμα αυτό των δυό άδελφών μέσα στο συντριπτικό έπεινο δικό μας τοπειο.

Είκαμε και πιο πάνω ότι τό πρόβλημα δέν είναι απλό. Ούτε φιλοδοξούμε βέβαια να δόσουμε τή λύση του μέσα σ' ένα σημείωμα. Τό θίγουμε μόνο. Έξ άλλου δέν έχουμε καμιά πρόθεση να άμφισβητήσουμε τά κινηματογραφικά "άποσ" της ταινίας. Ερδκείται όμως για τήν τραγωδία μας. Και στο θέμα αυτό, νομίζω, κρέπει να ζητάμε κάτι περισσότερο από μια φροντισμένη κατάσταση ή ένα καλό φίλμ.

Α.

ΤΑ ΕΥΘΥΜΑ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΛΟΙΠΟΤΕΧΝΙΑΣ

Όσων δρόμος περνάει από τό Πόν ντέζ Αρ κι δσοι, συχνάζουν κατα κεΓ για ρομαντζάδα, θά πρόσεξον πώς γίνονται έπισκευές στο μέγαρο της Γαλλικής Ακαδημίας, στο Ίνστιτούτο. Τό κερασμένο καλεκαίρι φτιάχνανε τή σκεπή κι ό θόλος ό ψηλός ήτανε τρύπιος από σαράντα δυό μεριές, γιατί τοσ άλλαζονε τίς λαμαρίνας... Ηρθε τό φθινόπωρο. Η δουλειά γινόταν βιαστικά. Ο καιρός δέν τούς έπερνε. Οι βροχές άρχίζανε... Οπου λοιπόν στις άρχές του Θανάτη έπέβαλε έκδημιότητα για άκαδημαϊκός ό ποιητής Μαρσέλ Γκαρνιέ, 72 χρονώ, έργολάβος υδραυλικός τό έπάγγελμα. Η έκδημιότητά του συνοδεύταν από τό παρακάτω ποίημα:

Χτές άκ' τό Πόν ντέζ* Αρ κοιτάζοντας τό θόλο
του γερογκαλατιού σας είδα από κεΓ ψηλά
λάμποντας στους βρεμένους τούς τοίγκους ένα ριάκι
νά κάνει στο Ίνστιτούτο έφοδο σιακιάς.

*Αχ κύριοι, νά χαρείτε, φροντίστε τη τή στέγη
γιατί από κεΓ θε νάρθει άγιότρευτο κακό,
τό φάρμακο είν' άκλονόστατο: συνκόλληση γερή,
νά ή συμβουλή ένός κοόχει γεράσει στο γιαλί.

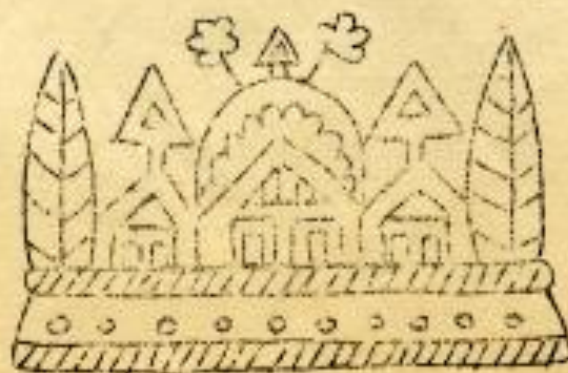
*Ένα όνειρο έχω κάνει, τό θράσος μου ξεχάστε,
ντενεκετζής κι υδραυλικός καί... ποιητής μαζί,
θάθελα άνάμεσά σας κι εγώ νά βρω μία θέση
*Αθάνατος νά γίνω, καί... νάρκω άκ' τή σκεπή...

*Ό τί τιμή, κύριοί μου, νά δείτε κάτω άκ' τό θόλο
στις έργασίες σας νάρκει. Ένας στωχός έργάτης...

*Ο... ντενεκετζής-ποιητής ύπόσχεται πώς άν τόν εκλέξουνε στην Ακαδημία, θά τής μεριμετήσει τό θόλο καί τελειώνει:

Κι έτσι καλά ντυμένος στην πρόσσινη στολή,
κοντά σέ σας θε νάρκω μέσ στην άθανασία
έχοντας καταχτήσει έτσι τό Ίνστιτούτο,
στο χέρι κολητήρι καί στο πλευρό σκαθί.

ΖΑΧΟΣ

ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΙ

ΠΡΟΣΤΙΜΕΝΟΥΜΕ ΤΗ ΓΝΩΜΗ ΣΑΣ ΓΙΑ ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΤΙΣ ΑΠΟΨΕΙΣ ΣΑΣ ΠΑΝΘ ΔΤΑ ΘΕΜΑΤΑ ΕΟΥ ΘΙΓΟΝΤΑΙ

ΤΙΣ ΑΠΟΨΕΙΣ ΣΑΣ ΠΑΝΘ ΣΕ ΟΠΟΙΟΔΗΔΩΤΕ ΘΕΜΑ

ΚΑΘΙΣΤΕ ΠΩΣ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑΕΧΕΙ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ ΜΑΣ

ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΙ

ΕΓΧΑΝΕΤΕ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΣΤΗΝ ΠΑΡΑΚΑΤΩ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ :

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ "ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑ"

REVUE "PRESENCE HELLENIQUE"

16 RUE JACOB - PARIS 5^E

ΤΑ ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΑ ΔΕΝ ΕΠΙΣΤΡΕΦΟΝΤΑΙ

ΔΝΟ ΛΟΓΙΑ
ΓΙΑ ΤΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ

Ο Λόλλογος, από πολλά χρόνια είχε επιχειρηματολογήσει τή δημιουργία περιοδικού. Πότα όμως, αντιμετώπιζε, από πολλές δυσκολίες. Πρώτη και σοβαρότερη, τó οικονομικό ζήτημα. δεύτερη η σύσταση μιας επιτροπής, που θα υπαγόραινε υπεύθυνα, και κάτω από τή επίβλεψη του Λόλλογου, τή διεκδούση τού περιοδικού μέσα στά πλαίσια τά δικά του.

Παρουσιάστηκε όμως οι συνάδελφοι: Γερεμιάδης και Παναγάρχου που πρότειναν στό Λόλλογο νά υποθέτσει, τó περιοδικό που εκράκεται νά εκδίδουν οι ίδιοι. Ο Λόλλογος δε θά φέρναι εθδύνη γιά τó, πθ θά γράφεται, στό περιοδικό εκτός από τίς δικές του δημοσιεύσεις, στις οποίες δε θά γίνεται κανένας έλεγχος από τή Διοικητική Επιτροπή τού περιοδικού. Ο Λόλλογος δε θά έχει καμιά οικονομική συμμετοχή, ούτε στό κέρδη ούτε στό έλλειμμα.

Τό Διοικητικό Συμβούλιο, αποβάσκοντας στην καλύτερη έκφραση τών φοιτητικών συμφερόντων, δέχτηκε από τήν πρόταση και έτσι τó περιοδικό ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑ έγινε το μνημείο όργανο τής Ε.Π.Ε.Σ.

Πιστεύουμε πως αίσθ ή έκδοσή μας θά συναντήσει τή γενική έπιδοκιμάσια και θά θέλαμε νά ξέρουμε τή γνώμη τών συνάδελφων.

Τό Διοικητικό Συμβούλιο τής ΕΠΕΣ.

ΤΙΜΗ ΤΕΥΧΟΥΣ	0,90	φ.
ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ:		
ΑΙΤΗΣΙΑ	9	φ.
ΕΦΗΜΕΡΙΔΙΑ	5	φ.
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ	15	φ.